

**UCHWAŁA NR IX/1/2007
RADY MIEJSKIEJ W BIERUNIU
z dnia 27 września 2007r.**

W sprawie: aktualizacji Lokalnego Programu Rewitalizacji

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001r. wraz z późniejszymi zmianami)

RADA MIEJSKA W BIERUNIU

postanawia:

§ 1

Uchwalić aktualizację Lokalnego Programu Rewitalizacji, stanowiącego załącznik do niniejszej uchwały, celem absorpcji przez gminę Bieruń środków strukturalnych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego.

§ 2

Wykonanie uchwały powierzyć Burmistrzowi Miasta.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

GMINA BIERUŃ

**LOKALNY
PROGRAM
REWITALIZACJI**

AKTUALIZACJA

WRZESIEŃ 2007 R .

SPIS TREŚCI

	Str.
I. OBSZAR, PODSTAWY OPRACOWANIA I CZAS REALIZACJI LOKALNEGO PROGRAMU REWITALIZACJI	3
II. CHARAKTERYSTYKA OBECNEJ SYTUACJI W GMINIE	4
1. Zagospodarowanie przestrzenne	4
1.1 Granice stref ochrony konserwatorskiej	4
1.2 Uwarunkowania ochrony środowiska	5
1.3 Własność gruntów i budynków	6
1.4 Infrastruktura techniczna	7
1.5 Identyfikacja problemów	10
2 Gospodarka	11
2.1 Główni pracodawcy - struktura i trendy	11
2.2 Ilość podmiotów gospodarczych na terenie gminy	13
2.3 Zjawisko szarej strefy	13
2.4 Tereny pod inwestycje	13
2.5 Identyfikacja problemów	14
3. Sfera społeczna	15
3.1 Struktura demograficzna i społeczna / trendy	15
3.2 Organizacje pozarządowe	15
3.3 Identyfikacja problemów	16
4. Analiza SWOT	16
III. POWIĄZANIE DZIAŁAŃ PROGRAMU ZE STRATEGICZNYMI DOKUMENTAMI DOTYCZĄCYMI ROZWOJU PRZESTRZENNO - SPOŁECZNO-GOSPODARCZEGO GMINY I REGIONU	17
IV. PODOKRESY PROGRAMOWANIA	18
V. ZASIĘG TERYTORIALNY REWITALIZOWANEGO OBSZARU I UZASADNIENIE	18
VI. PLANOWANE DZIAŁANIA W LATACH 2007 – 2013 I W LATACH 2014 - 2020 NA OBSZARZE REWITALIZOWANYM	20
1. Planowane działania w latach 2007 – 2013	20
2. Planowane działania w latach 2014 – 2020	21
VII. PLAN FINANSOWY REALIZACJI REWITALIZACJI NA LATA 2007 – 2013	22
VIII. OCZEKIWANE WSKAŹNIKI OSIĄGNIĘĆ LPR	22
IX. SYSTEM WDRAŻANIA	26
X. SPOSOBY MONITOROWANIA, OCENY AKTUALIZACJI I KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ	26
1. System monitorowania, oceny i aktualizacji programu rewitalizacji	26
2. Sposoby komunikacji społecznej	27
XI. EFEKTY PROGRAMU	27

I. OBSZAR, PODSTAWY OPRACOWANIA I CZAS REALIZACJI LOKALNEGO PROGRAMU REWITALIZACJI.

Lokalny Program Rewitalizacji opracowany został w związku z wymogiem jego posiadania i załączenia do wniosków o dofinansowanie realizacji projektów z funduszy strukturalnych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego (RPO) Województwa Śląskiego i Uszczegółowienia RPO - Priorytet 6 „Zrównoważony rozwój miast”, działanie 6.2. "Rewitalizacja obszarów zdegradowanych.", poddziałanie 6.2.2.

Realizacja działań w ramach tego priorytetu ma na celu wielofunkcyjne wykorzystanie zdegradowanych obszarów. W ramach poddziałania prowadzona będzie rewitalizacja zdegradowanych obszarów przemysłowych i powojсковych w gminach wiejskich oraz rewitalizacja zdegradowanych obszarów miejskich, przemysłowych i powojсковych w gminach miejsko – wiejskich i miastach do 50 tys. mieszkańców. Rewitalizacja powyższych obszarów przyczyni się między innymi do nadania nowych funkcji gospodarczych, edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych, społecznych i kulturalnych obiektom przemysłowym i powojсковym, będzie obejmowała także uzupełnienie istniejącej zabudowy, przygotowanie terenów inwestycyjnych z dostępem do krajowej lub międzynarodowej sieci drogowej. Uzupełnieniem tych działań, zmierzających do kompleksowej rewitalizacji obszarów zdegradowanych, będą również inwestycje w zakresie tkanki mieszkaniowej.

Wszystkie projekty realizowane przez Gminę Bieruń w ramach poddziałania 6.2.2 wynikać będą z tego Programu.

Realizacja programu rewitalizacji w zdegradowanych dzielnicach miasta ma umożliwić:

- tworzenie warunków lokalowych i infrastrukturalnych do rozwoju małej i średniej przedsiębiorczości, działalności kulturalnej i edukacyjnej, w tym mających za zadanie podniesienie kwalifikacji mieszkańców zagrożonych wykluczeniem społecznym,
- zapobieganie problemom społecznym,
- poprawę estetyki przestrzeni miejskiej oraz jakości środowiska,
- porządkowanie „starej tkanki” urbanistycznej poprzez odpowiednie zabudowanie pustych przestrzeni w harmonii z otoczeniem,
- renowację zabudowy budynków, w tym: obiektów infrastruktury społecznej oraz budynków o wartości architektonicznej i znaczeniu historycznym oraz ich adaptacja na cele gospodarcze, społeczne i kulturalne,
- poprawę funkcjonalności struktury ruchu kołowego, ruchu pieszego i estetyki przestrzeni publicznych,
- przebudowę i / lub remonty publicznej infrastruktury związanej z rozwojem funkcji turystycznych, rekreacyjnych, kulturalnych i sportowych, połączonych z działalnością gospodarczą.

Natomiast głównym celem **rewitalizacji obszarów przemysłowych** jest zmiana dotychczasowych funkcji i adaptacja terenu oraz znajdujących się tam obiektów przemysłowych i powojсковych na inne cele.

Ten dokument planistyczny dotyczy gminy Bieruń. Obszary znajdujące się w najgorszej sytuacji społeczno-ekonomicznej, wymagają uruchamiania lokalnego potencjału pomysłowości i przedsiębiorczości osób prawnych i mieszkańców w celu przezwyciężania trudności i właściwego wykorzystania pomocy zewnętrznej. Dlatego przy jego przygotowaniu zaangażowani byli lokalni przedstawiciele wszystkich sektorów z terenu gminy, które chcą i będą korzystać ze środków strukturalnych, m.in. przedstawiciele największych zakładów pracy z terenu gminy. Zespół ten będzie pełnił funkcję Instytucji Zarządzającej oraz uczestniczył w monitorowaniu realizacji Lokalnego Programu Rewitalizacji.

Przy jego opracowaniu uwzględniono ustalenia:

1. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Bieruń, Uchwała Nr XII/1/99 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 30 listopada 1999 r., aktualizacja Uchwała Nr VIII/2/2002 z dnia 24 września 2002 r.
2. Strategii Rozwoju Miasta Bierunia, Uchwała Nr VI/1/2000 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 20 czerwca 2000 r.,
3. Zintegrowanego Gminnego Programu Ochrony Środowiska dla Miasta Bieruń -Uchwała nr II/7/2003 Rady Miejskiej w Bieruniu z 27 lutego 2003 r.,
4. Waloryzacji Przyrodniczej Gminy Bieruń, 1997 r.,

5. Programu Aktywizacji Gospodarczej Gminy Górniczej Bieruń, 2004 r. -Uchwała Nr IV/3/2004 r. Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 25 marca 2004 r.

Lokalny Program Rewitalizacji zawiera:

- zadania dofinansowywane ze środków strukturalnych UE, a realizowane przez gminę oraz inne podmioty lokalne: przedsiębiorstwa i organizacje społeczne,
- opisy projektów: terminy ich realizacji, planowane środki finansowe, wskaźniki osiągnięcia celów, opis procedury i kryteriów ustalania kolejności realizacji zadań.

Lokalny Program Rewitalizacji opracowano na lata 2007 - 2020, przy czym jego realizację w latach 2007 - 2013 opracowano w sposób szczegółowy, natomiast w latach 2014 - 2020 opracowano koncepcyjnie.

II. CHARAKTERYSTYKA OBECNEJ SYTUACJI W GMINIE

1. Zagospodarowanie przestrzenne.

1.1. Granice stref ochrony konserwatorskiej

- Strefy pełnej ochrony konserwatorskiej:

- Strefa pełnej ochrony konserwatorskiej – Stare Miasto, obejmuje szachownicowy układ urbanistyczny z centralnie położonym rynkiem, z narożników którego wybiegają po dwie ulice. Układ ten wpisany jest do rejestru zabytków pod nr 731/66.

Granice strefy:

Wschodnia granica strefy przebiega od mostu na rzece Mlecznej w kierunku południowym obejmując zabudowę (w granicach posesji) po wschodniej stronie ul. Oświęcimskiej, następnie biegnie w kierunku wschodnim osi ul. Adama (obejmując zabudowę po jej południowej stronie) aż do skrzyżowania z ul. Ks. Trochy. Dalszy przebieg granicy strefy podąża w kierunku południowym osi ul. Ks. Trochy (obejmując zabudowę po jej zachodniej stronie) do skrzyżowania z ul. Ks. Kudery. Następnie granica biegnie osi tej ulicy w kierunku zachodnim i dalej obejmując zabudowę (w granicach posesji) po wschodniej stronie ul. Krakowskiej z kapliczką i miejscem tzw. „Bramy Krakowskiej”, aż do mostu na Potoku Stawowym. W dalszym ciągu granica biegnie na północ ul. Krakowską (omijając posesję ze współczesnym budynkiem szkoły podstawowej) i obejmuje historyczną zabudowę (w granicach posesji) po zachodniej stronie tejże ulicy, dochodząc do ul. Spyry. Przebieg południowej granicy strefy pokrywa się z osi ul. Spyry, dochodząc do skrzyżowania z ul. Kopcową. Zachodnia granica strefy biegnie w kierunku północnym obejmując zabudowę (w granicach posesji) po zachodniej stronie na całej długości ul. Słowackiego. Następnie granica strefy przecina ul. Licealną i biegnie w kierunku północnym osi ul. Macieja (obejmując zabudowę po jej wschodniej stronie) i dochodzi na północy do osi ul. Oświęcimskiej i dalej do mostu na rzece Mlecznej (w miejscu tzw. „Bramy Opawskiej”).

- Strefa pełnej ochrony konserwatorskiej, obejmująca teren cmentarza rzymsko - katolickiego wraz z drewnianym XVII-wiecznym drewnianym kościołkiem p.w. św. Walentego (figurującym w rejestrze zabytków pod nr 674/66) przy ul. Krakowskiej w ramach ogrodzenia.
- Strefa pełnej ochrony konserwatorskiej, obejmująca teren dawnego cmentarza żydowskiego (XVIII-XIX w.) z częściowo zachowanym zespołem XIX-wiecznych macew. Granica strefy w ramach ogrodzenia cmentarza.
- Strefa pełnej ochrony konserwatorskiej, obejmująca dawny folwark Solec przy ul. Barbórki (figurujący w rejestrze zabytków pod nr 23). Dawny zespół folwarczno -dworski obejmuje zabudowania wraz z sadem w ramach ogrodzenia terenu ograniczonego ulicami Barbórki, Sadową, Solecą oraz Potokiem Goławieckim.

- Strefa pośredniej ochrony konserwatorskiej.

- Strefa obejmująca tereny przyległe do Starego Miasta:

od wschodu:

granica strefy od północy przebiega zachodnim obwałowaniem rzeki Mlecznej (obejmując samą rzekę) następnie przechodzi na drugi brzeg i obejmuje północny kraniec dawnej Grobli. W dalszym ciągu granica biegnie w kierunku południowym obejmując Groblę wraz z kładką. Przebieg południowej granicy strefy podąża osi tej ulicy aż do miejsca mostu i tzw. „Bramy Krakowskiej”, łącząc się z granicą strefy pełnej ochrony konserwatorskiej.

od zachodu:

zawiera obszar pomiędzy zwartą zabudową Starego Miasta a rzeką Mleczną i Potokiem Stawowym z tzw. „zaczyskiem stożkowym” zwanym Kopcem (figurującym w rejestrze zabytków pod nr 372/53). Granica strefy od zachodu przebiega zachodnim obwałowaniem rzeki Mleczonej (obejmując samą rzekę) poczynając od połączenia z Potokiem Stawowym (przy wiadukcie kolejowym) aż do ul. Oświęcimskiej na północy (do mostu). Następnie wschodnia granica strefy pokrywa się z przebiegiem granicy pełnej ochrony konserwatorskiej dochodząc na południe do ul. Chemików. Dalej przebieg południowej granicy strefy biegnie osiowo ul. Chemików w kierunku zachodnim dochodząc do miejsca gdzie do rzeki Mleczonej wpada Potok Stawowy.

- Strefa obejmująca centralną część Bierunia Nowego z zachowaną w dużym stopniu historyczną zabudową skupioną przede wszystkim u zbiegu ul. Warszawskiej, Wawelskiej, Piastowskiej oraz przy ul. Ofiar Oświęcimskich, Kosynierów, Remizowej i Kossaka. Obszar ten posiada planowy, regularny szachownicowy układ urbanistyczny rozplanowany w oparciu o prosty przebieg obecnej ul. Warszawskiej – dawny pruski trakt drogowy o znaczeniu międzynarodowym. W obrębie strefy znajdują się również: kościół p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa (1909r. przeb. 1922r.) wraz z cmentarzem oraz zabudowania dworca kolejowego z II poł. XIX wieku. Granica strefy od wschodu biegnie w kierunku południowym linią torów kolejowych dochodząc do wysokości Stacji Dworca PKP Bieruń Nowy, obejmując zabudowę kompleksu kolejowego zlokalizowaną po obu stronach torów (budynek dworca wraz z budynkiem po wschodniej stronie torów), następnie przekracza linię torów łącząc się z ul. Ofiar Oświęcimskich – obramowaną aleją kasztanowców, kolejno podąża w kierunku północnym wzdłuż tej ulicy aż do skrzyżowania z ul. Kosynierów – z podobnie skomponowaną zielenią towarzyszącą. Granica strefy kolejno zakręca w kierunku zachodnim włączając w swój obszar zabudowę po południowej stronie ul. Kosynierów (nr 3 i 1) oraz posesję z willą i ogrodem zlokalizowaną przy ul. Warszawskiej 313. Kolejno granica biegnie w kierunku północnym osiowo ul. Warszawskiej dochodząc do posesji nr 294, obejmuje kościół p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa wraz z przylegającym do niego cmentarzem, następnie budynek starej szkoły (obecnie przedszkole) oraz budynek restauracyjny (obecnie restauracja Sałasz) zlokalizowane na sąsiednich działkach przy ul. Warszawskiej 292 i 288. Dalej biegnie osiowo ul. Warszawskiej do skrzyżowania z ul. Wawelską włączając w swój zakres zabudowę wraz z posesjami (ul. Wawelska 27, 22, 26, 29, ul. Warszawska 277) u zbiegu tych ulic. Kolejno zakręca w kierunku zachodnim biegnąc po granicy działek budynków położonych po północnej stronie ul. Wawelskiej 29, 31, 33 obejmując budynki frontowe wraz z zabudową mieszkalną na tyłach posesji ul. Wawelska 35, 45, kolejno przecina ul. Barbórki włączając w swój obszar zabudowę mieszkalną z budynkami gospodarczymi przy ul. Wawelskiej 47 i 51 wraz z sąsiednim budynkiem nr 55 w granicach ogrodzenia. Dalej granica strefy wraca osiowo ul. Wawelskiej do torów kolejowych.
- Strefa obejmuje układ ruralistyczny dawnej wsi w typie rzędówki z zachowaną w dużym stopniu historyczną zabudową siedliskową rozlokowaną wzdłuż ul. Jagiełły (z alejowymi obsadzeniami) – Majowej (przebieg historycznego traktu Bieruń - Zabrzeg). Strefa obejmuje również teren dawnego zespołu dworsko-folwarcznego położonego przy ul. W. Jagiełły nr 78 z zachowaną historyczną zabudową gospodarczą, czworakami oraz dworkiem. Granica strefy od północy obejmuje zabudowę gospodarstwa pod nr 14 i kolejno biegnie w kierunku południowym po granicy posesji gospodarstw położonych po północnej stronie ul. Jagiełły, dochodząc do skrzyżowania z ul. Majową obejmuje zabudowę u jej wylotu po obu stronach. Następnie przebiega granicą posesji zabudowań po zachodniej stronie ul. Jagiełły aż do nr 72 i Bijasowicka 2 przecinając ul. Bijasowicką obejmuje posesję nr 1 przy tejże ulicy. Następnie biegnie osiowo ul. Bijasowickiej i skracając na południowy – zachód podąża drogą łączącą ul. Bijasowicką z ul. Jagiełły, obejmując zespół folwarczno - dworskiej zabudowy. Następnie granica strefy podąża w kierunku północnym obejmując przebieg ul. Jagiełły oraz zabudowę posesji nr 45, 43, 35, 31 i 27 (po wschodniej stronie tejże ulicy), dochodząc do zabudowy posesji nr 14.

1.2. Uwarunkowania ochrony środowiska.

Uwarunkowania zewnętrzne:

Do niewątpliwej szansy miasta należą walory przyrodnicze i krajobrazowe, a tym samym turystyczne dolin głównych rzek: Wisły i Przemszy. Jednocześnie naturalne zagrożenie powodziowe potęgowane jest skutkiem eksploatacji górniczej i potencjalną możliwością awarii zbiornika „Dzieńkowice”. Zagrożenie

stwarzać będą również zamierzenia inwestycyjne zarówno komunikacyjne jak i energetyczne (linia 400 kV). Projektowana droga ekspresowa biegnie głównymi korytarzami ekologicznymi, w tym doliną Wisły.

Uwarunkowania wewnętrzne:

Po stronie szans można wymienić:

- powiększającą się ilość zbiorników wodnych, atrakcyjność krajobrazową terenów nadrzecznych i krajobrazu kulturowego, co jest atutem dla rozwoju funkcji rekreacyjnej i obsługi ruchu turystycznego,
- bogactwo florystyczne i różnorodność siedlisk, liczne gatunki roślin i zwierząt prawnie chronionych, pozostałość naturalnych koryt rzek potęgują atrakcyjność przyrodniczą i turystyczną gminy,
- wielkość terenów przydatnych dla urządzenia parków.

Zagrożenia stwarzają:

- pogórnice zaburzenia stosunków wodnych i ich niestabilność, rozproszenie zabudowy pośród pól, rozdrobnienie arealu, nieopłacalność produkcji rolnej - co należy do czynników wpływających ujemnie na aktywizację gospodarki rolnej,
- mało korzystne warunki klimatyczne i gruntowo-wodne dla rozwoju osadnictwa - dodatkowo stale pogarszające się na skutek działalności górnictwa; silnie zanieczyszczone (Mleczna, Gostynka, Przemsza i Wisła) i skażone (Potok Goławiecki) wody powierzchniowe,
- struktura użytkowania gruntów – tylko 15% powierzchni gminy zajmują lasy (podlegające dodatkowo niekorzystnym wpływom górnictwa),
- niski wskaźnik zieleni urządzonej przypadający na 1 mieszkańca – brak parków,
- przeciążone główne ulice miejskie i skrzyżowania,
- braki w systemie odprowadzania i oczyszczania ścieków na terenie miasta,
- niska emisja z lokalnych źródeł ciepła.

1.3. Własność gruntów i budynków.

L.p.	Właściciel	Grunty zabudowane [ha]	Powierzchnia ogólna gruntów [ha]	% udział w pow. gminy ogółem
1.	Grunty Skarbu Państwa z wyłączeniem gruntów przekazanych w użytkowanie wieczyste	148	1290	32,0
2.	Grunty Skarb Państwa przekazane w użytkowanie wieczyste	158	265	6,6
3.	Grunty Spółki Skarbu Państwa przedsiębiorstwa państwowe i inne państwowe osoby prawne	4	56	1,4
4.	Grunty gminy i związków międzygminnych z wyłączeniem gruntów przekazanych w wieczyste użytkowanie	98	324	8,0
5.	Grunty gminne i związków międzygminnych przekazane w użytkowanie wieczyste	11	16	0,4
6.	Grunty osób fizycznych	154	1940	48,1
7.	Grunty spółdzielni	5	34	0,8
8.	Grunty kościołów i związków wyznaniowych	1	12	0,3
9.	Grunty powiatów z wyłączeniem gruntów przekazanych w wieczyste użytkowanie	4	4	0,1
10.	Grunty spółek prawa handlowego i innych osób wyżej nie wymienionych	62	90	2,3

1.4. Infrastruktura techniczna.

a. Stopień uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej oraz gospodarki odpadami.

• Gospodarka wodna.

Jednym z elementów przyrodniczych środowiska, który w największym stopniu decyduje o jakości życia człowieka są wody. Na stan czystości wód powierzchniowych i podziemnych decydujący wpływ ma jakość zrzucanych ścieków komunalnych i przemysłowych.

Obszar gminy odwadniany jest przez rzekę Wisłę i jej dopływy: Przemszę i Gostynkę oraz Potok Goławiecki. Głównym zbiornikiem wodnym jest jezioro Łysina, będące sztucznym akwenem po wydobytych piasku dla potrzeb budowy miasta Tychy. Powierzchnia lustra wody wynosi ok. 14 ha. Akwen ten wymaga szybkiego zagospodarowania w kierunku turystyczno-wypoczynkowym. Przewiduje się, że jednocześnie z wypoczynku skorzystać mogłoby ok. 3.000 osób. Wody „Łysiny” zaliczane są do najczystszych w województwie śląskim.

Jednym ze skutków eksploatacji górniczej jest powstawanie niecek bezodpływowych. Wody z tych niecek wymagają wypompowywania lub zagospodarowania.

Rejon gminy Bieruń cechuje występowanie głównego zbiornika wód podziemnych o typie szczelinowo-porowym.

W ramach kompleksowego rozwiązywania zagadnień gospodarki wodno-ściekowej, gmina Bieruń wspólnie z sąsiednimi gminami zleciła opracowanie planu podnoszenia jakości wody i cieków wodnych. W wyniku tego zlecenia powstał „Program Ochrony Środowiska – Masterplan - Czysta rzeka Gostynka”. Najważniejszym zadaniem programu „Gostynka” było zapewnienie odpowiedniej jakości wody w tym cieku, po wcześniejszym przeanalizowaniu stanu zanieczyszczenia rzeki i określeniu wpływu ścieków komunalnych oraz przemysłowych na jakość jej wód.

Wspomniane wyżej zadanie zostało zdefiniowane w oparciu o fakt, iż rzeka Gostynka zajmuje, wśród zanieczyszczonych rzek województwa śląskiego, szczególne miejsce. Przepływa ona bowiem przez słabo zaludnione kompleksy leśne, tereny o dużej wartości krajobrazowej, mogące stanowić zaplecze rekreacyjne dla pobliskiego Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego.

W szerszym aspekcie, stan jakości wody Gostynki ma wpływ na jakość wody w Wiśle. Gostynka niesie zanieczyszczenia związane z odprowadzaniem ścieków bytowych, w tym ścieków z terenu Bierunia.

Dlatego jednym z wniosków, wynikających z przeprowadzonej analizy, było zalecenie uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej w zlewni Gostynki.

Jako przewidywaną korzyść z realizacji tego zalecenia podano poprawę jakości wody w Gostynce, co w powiązaniu z dobrze zachowanymi kompleksami leśnymi powinno wyraźnie podnieść atrakcyjność tego terenu pod kątem turystycznym i rekreacyjnym. Stąd uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej stało się zadaniem priorytetowym w prowadzonej przez Urząd Miejski w Bieruniu działalności komunalnej.

Podobne są założenia Strategii miasta Bierunia na rok 2010, które mówią o uporządkowanej gospodarce wodno-ściekowej, mającej znaczący wpływ na podniesienie jakości środowiska naturalnego i poprawę wizerunku miasta. Jako jedną z głównych szans rozwojowych miasta Strategia przytacza „wzrost popytu na usługi turystyczno-rekreacyjne”.

Inwestycje w sektor gospodarki wodno-ściekowej są podstawowym czynnikiem warunkującym wykorzystanie wspomnianej szansy.

• Wodociągi

Gmina Bieruń zaopatrywana jest w wodę pitną z ujęć powierzchniowych Czaniec - GPW Katowice, poprzez rurociąg przesyłowy \varnothing 1500 mm do pompowni w Tychach - Urbanowicach. Z tej pompowni są wyprowadzone dwie magistrale \varnothing 800 mm zasilające Bieruń:

1. północną część miasta, KWK „Piast” oraz wschodnią część miasta,
2. południowo-zachodni rejon miasta, w tym „NITROERG” i „Danone”.

Roczne średnie zużycie wody wynosi 1.220.000 m³, w tym w gospodarstwach domowych 523.300 m³.

Istnieje możliwość znacznego obniżenia zakupu wody poprzez uruchomienie wydobywania wody z 6 studni głębinowych.

Aktualnie na dzień **17 września 2007r.** na terenie gminy woda przesyłana jest rurociągami o łącznej długości 162 305,00 mb, w tym:

- rurociągami PE, PCV - 6 231,00 mb,
- rurociągami stalowymi 135 725,00 mb,
- rurociągami azbestowo-cementowymi - 9.849,0 mb,
- rurociągami żeliwnymi kielichowymi (uszczelnionymi ołowiem) ~ 10.500 mb.

• **Kanalizacja deszczowa**

Całkowita długość kanalizacji deszczowej wynosi ok. 21,06 km. Sieć znajduje się jedynie w centrum miasta. Z większości terenu gminy wody opadowe odprowadzone są powierzchniowo do przydrożnych rowów, a następnie do lokalnych cieków. Przebudowy i budowy wymaga sieć kanalizacji deszczowej na długości ok. 50 km.

• **Gospodarka ściekami**

„Masterplan czysta rzeka Gostynka” zakłada poprawę stanu gospodarki wodno-ściekowej, między innymi w gminie Bieruń, celem doprowadzenia jakości wody w Gostynce do II klasy czystości. Realizację tego założenia miał umożliwić program, który zakładał skanalizowanie Bierunia w latach 1996 – 2008. Ograniczone środki inwestycyjne wymusiły podzielenie tego zadania na etapy. Plan skanalizowania zachodniej połowy Bierunia Starego podzielono na 6 części, natomiast Bierunia Nowego na 4 etapy. Oddzielnym zadaniem jest skanalizowanie dzielnicy Bijasowice, które realizowane jest w 4 etapach.

Aktualnie w gminie działają 3 oczyszczalnie komunalne: jedna w Bieruniu Starym przy ulicy Chemików oraz dwie w Bieruniu Nowym (wybudowana przez gminę przy ulicy Jagiełły oraz przejęta oczyszczalnia pokopalniana przy ulicy Soleckiej).

Istnieją dalsze plany rozbudowy i modernizacji systemu kanalizacyjnego w Bieruniu. W 2002 r. opracowana została koncepcja modernizacji i rozbudowy oczyszczalni ścieków, zlokalizowanej w Bieruniu w północnej części miasta przy ul. Soleckiej, ok. 500 m od kopalni „Piast”. Obecnie jest to oczyszczalnia mechaniczno – biologiczna wykorzystująca jednostopniowy proces osadu czynnego do redukcji węgla organicznego. Oczyszczalnia znajduje się w sąsiedztwie potoku Goławieckiego, który jest odbiornikiem oczyszczonych ścieków. Istnieje również koncepcja kanalizacji sanitarnej obejmującej tereny Czarnuchowic na wschód od linii kolejowej Katowice – Oświęcim w Bieruniu Nowym do granic miasta Bierunia. Koncepcja zakłada odprowadzanie ścieków, do wyżej opisanej oczyszczalni, systemem kanalizacji grawitacyjnej z przepompowniami ścieków i rurociągami tłocznymi.

Wykonywano projekty techniczne kanalizacji kolejnych części Bierunia Starego.

Zgodnie z koncepcją skanalizowania gminy, opracowaną w 1992 roku, budowane są również przydomowe oczyszczalnie ścieków dla gospodarstw zbyt odległych od głównych kolektorów, do których doprowadzenia przyłącza jest ekonomicznie nieuzasadnione.

Obecny poziom skanalizowania miasta wynosi 60 %.

Jest to jednak stan niezadawalający, gdyż nieoczyszczone ścieki odprowadzane do wód powierzchniowych powodują, iż stan ich czystości nie odpowiada przyjętym normom.

Aby gospodarkę wodno-ściekową można było uznać za prawidłową, należy w gminie Bieruń kontynuować działania mające na celu:

- poprawę gospodarki wody pitnej i wymianę rur azbestowo-cementowych oraz stalowych i żeliwnych na rury z PE, wykonanie spinek końcówek wodociągów (wyeliminowanie wtórnego skażenia wody i jej zagniwania), zmniejszenie ilości strat wody spowodowanych awariami – szkody górnicze, wyeksploatowane rurociągi,
- właściwe zagospodarowanie istniejących zbiorników wodnych,
- poprawę czystości ścieków odprowadzanych do cieków wodnych poprzez dalszą budowę kanalizacji sanitarnych oraz modernizację oczyszczalni ścieków (pokopalnianej) przy ulicy Soleckiej.

• **Zaopatrzenie gminy w gaz i ciepło**

Od 1994 r. Gmina Bieruń jest w 100 % zgazyfikowana. Istnieje 143.950 m sieci gazowej z przyłączami do 2.430 budynków.

Miasto zaopatrywane jest w gaz ziemny wysokometanowy GZ-50 poprzez gazociąg wysokoprężny DN 200.

Produkcją, przesyłem i dystrybucją ciepła na potrzeby połowy mieszkańców Bierunia zajmują się 3 firmy: „Ekoterm”, „NITROERG” oraz „Fenice Poland”. Jednak stan techniczny rurociągów, wymienników, pomp jest zły (urządzenia są starej generacji – użytkowanie ich sięga 20 lat).

Pozostali mieszkańcy w większości użytkują mało wydajne, nieekologiczne piece węglowe (z możliwością spalania śmieci).

W okresie październik – marzec, Bieruń jest „zadymionym miastem”. Dlatego też od 1995 roku, przy wsparciu finansowym gminy i Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach, poprzez Bieruńską Fundację Inicjatyw Gospodarczych, wymieniono 1400 pieców na ekologiczne. Osiągnięty efekt jest jednak nadal niewystarczający. Dlatego realizację programu ograniczenia niskiej emisji, polegającego na generalnej modernizacji kotłowni indywidualnych przedłużono do 2008 roku.

• **Gospodarka odpadami.**

W styczniu 1998 r. gminy: Tychy, Bieruń, Bojszowy, Kobiór, Łędziny i Wiry, w wyniku wspólnej akcji inwestycyjnej, wybudowały składowisko odpadów komunalnych w Tychach -Urbanowicach, którego zarządcą jest Międzygminne Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami „MASTER”. Gmina Bieruń zobligowana jest przez zarządcę składowiska do przestrzegania zasad efektywnego zarządzania nim.

Od 1994 r. na terenie Bierunia prowadzona jest selektywna zbiórka surowców wtórnych. Na obszarze całego miasta segreguje się odpady: szkła, metalu, plastiku i papieru. Prowadzona jest także coroczna zbiórka przedmiotów wielkogabarytowych oraz jesienna zbiórka liści. Od 2002 r. rozszerzono w Bieruniu zakres selektywnej zbiórki o odpady niebezpieczne wydzielone ze strumienia odpadów komunalnych. W ten sposób w 2006 roku do zagospodarowania wyselekcjonowano 260 ton odpadów, co stanowi 5 % odpadów ogółem. Urząd Miejski pośredniczy w znajdowaniu odbiorców gruzu i ziemi. Dodatkowo przedsiębiorstwo zajmujące się zbiórką odpadów w gminie – Bieruńskie Przedsiębiorstwo Inżynierii Komunalnej, gdzie 100% udziałów posiada gmina, kompostuje odpady organiczne.

Pozostałymi przedsiębiorcami prowadzącymi wywóz nieczystości na terenie Bierunia są: Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej „PARTNER” Łędziny, Przedsiębiorstwo Techniki Sanitarnej „ALBA” Tychy, Zakład Oczyszczania „EKO-ZAG” Tychy.

Działania gminy wpłynęły na zmniejszenie się ilości powstających na jej terenie tzw. dzikich wysypisk.

• **Elektro-energetyka**

- stan oświetlenia ulic, placów i dróg

Gmina Bieruń w ramach zadań własnych jest odpowiedzialna za oświetlenie ulic i miejsc publicznych. Z uwagi na formę własności obwody oświetleniowe dzielą się na dwie grupy:

1. Obwody wydzielone – 815 opraw oświetleniowych, zabudowanych jest na słupach, nie związanych z siecią energetyki zawodowej.
2. Obwody na sieciach NN – 1411 opraw zabudowanych jest na słupach sieci energetycznej.

Ogółem na terenie gminy zlokalizowanych jest 2.226 lamp oświetlenia ulicznego. Doświetlenia wymagają jeszcze niektóre obszary zagrożone patologiami społecznymi oraz obszary, na których oświetlenie nie spełnia wymaganych norm. Przewiduje się konieczność zabudowy nowych 700 punktów oświetlenia ulicznego.

Dla obniżenia kosztów energii na oświetlenie uliczne w zdecydowanej większości obwodów zabudowano już nowoczesne sterowanie oświetleniem poprzez tzw. „zegary astronomiczne”. Do pełniejszej oszczędności należałoby wymienić jeszcze stare oprawy oświetleniowe na oprawy energooszczędne. Do tej pory wymieniono ok. 400 opraw, tj. 20 % ogółu. 80 % należy jeszcze wymienić na oprawy energooszczędne.

- stan elektryfikacji sieci elektro-energetycznych

Gmina Bieruń jest w stu procentach zelektryfikowana. Jest ona zasilana z sieci energetycznej GZE SA napięciem średnim 20 kV oraz w niewielkim stopniu z sieci firmy „Fenice Poland” napięciem 400/230 V. Większość sieci 20 kV stanowią sieci napowietrzne oraz w kilku przypadkach sieci ziemne kablowe. Stan techniczny, szczególnie sieci napowietrznej średniego i niskiego napięcia jest zły, co ma wpływ na znaczną awaryjność sieci, szczególnie w rejonie Bierunia Nowego. Wymaga to systematycznej modernizacji sieci. Odrębnym problemem jest zasilanie terenów rozwojowych, szczególnie okolic ulicy Turyńskiej i Barańcowej. Leży to w gestii zakładu energetycznego i powinno być umieszczone w jego planach rozwojowych.

c. Infrastruktura techniczna komunikacji lokalnej.

Miasto Bieruń charakteryzuje się stosunkowo dużym zapotrzebowaniem na usługi w zakresie pasażerskich przewozów zbiorowych. Powyższe spowodowane jest regularnymi podróżami mieszkańców Bierunia, związanymi z koniecznością dojazdu do szkół, zakładów pracy oraz instytucji użyteczności publicznej, funkcjonujących poza obszarem naszego miasta, jak również przez osoby zamieszkałe w miejscowościach ościennych, przyjeżdżające do szkół ponadpodstawowych i firm działających na terenie gminy.

Na terenie gminy zlokalizowane są 124 km dróg, w tym:

- droga krajowa – 10,5 km,
- drogi wojewódzkie – 4 km,
- drogi powiatowe – 21,5 km,
- drogi gminne – 55 km (w tym o nawierzchni utwardzonej 46 km, o nawierzchni gruntowej 9 km),
- drogi wewnętrzne – 33 km,
- 6 obiektów mostowych o łącznej długości ok. 100 mb,
- 10 parkingów gminnych o łącznej ilości 654 miejsc postojowych, które nie zapewniają w pełni potrzeb i oczekiwań mieszkańców.

Szczególnie dotkliwie odczuwany jest brak miejsc parkingowych w obrębie starego miasta. Gmina Bieruń posiada plac autobusowy, który stanowi węzeł komunikacyjny (centrum przesiadkowe) w kierunkach: Oświęcim, Tychy, Pszczyna, Łędziny, Katowice. Ze względu na ilość podróży, zły stan techniczny nawierzchni, ilość autobusów i minibusów, korzystających z tego dworca oraz słabą funkcjonalność – wymaga on pilnej przebudowy.

Połączenie pomiędzy poszczególnymi miejscowościami Bierunia zapewnia komunikacja miejska, realizowana przez 9 linii PKS i S Oświęcim i minibusy prywatne. Miejscowość Bieruń Nowy połączona jest linią kolejową Katowice – Oświęcim.

Od 2000 roku wzrosło zainteresowanie mieszkańców turystyką rowerową. Ponadto część młodzieży dojeżdża rowerami (nawet 7 km) do szkół. Zapewnienie bezpiecznego przejazdu rowerami wymaga urządzenia sieci ścieżek rowerowych, zgodnie z posiadaną dokumentacją, obejmującą cały powiat bieruńsko-łędzki.

1.5. Identyfikacja problemów.

LISTA ZBIORCZA PROBLEMÓW WEDŁUG OBSZARÓW STRATEGICZNYCH

Obszar: Gospodarka
<ul style="list-style-type: none">• Niewspółmiernie niski budżet powiatu w stosunku do potrzeb,• Atrakcyjność inwestycyjna miasta Tychy i miasta Oświęcimia,• Ponadprzeciętna aktywność gospodarcza ludności Imielina i Chełmu Śląskiego,• Niska aktywność gospodarcza mieszkańców, szczególnie w tworzeniu spółek prawa handlowego
<i>Sprostanie konkurencji dużych ośrodków miejskich (szczególnie Aglomeracji Katowickiej i gmin sąsiednich) na rynku inwestorów zewnętrznych</i>
Obszar: Eksploatacja węgla kamiennego
<ul style="list-style-type: none">• Przewyciężenie negatywnych skutków dla miasta powodowanych realizacją programu restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego (niestabilność programu)
<i>Zatrzymanie w gminie pozytywnych efektów restrukturyzacji górnictwa związanych z dywersyfikacją struktury wytwórczej oraz wzrostem napływu kapitałów zagranicznych do regionu</i>
Obszar: Środowisko przyrodnicze (krajobraz)
<ul style="list-style-type: none">• Przewyciężenie wielostronnych skutków eksploatacji węgla kamiennego rzutujących na 90% powierzchni miasta,• Zagrożenie powodzienne potęgowane działalnością górniczą i niebezpieczeństwem awarii zbiornika „Dzieńkowice”.
<i>Partycypacja aktorów wewnętrznych i zewnętrznych na rzecz rozwoju gminy</i>

Obszar: Lokalna społeczność
<ul style="list-style-type: none"> • Bezrobocie, szczególnie wśród kobiet, • Postępujący proces starzenia się społeczności lokalnej (wzrastający udział w strukturze wieku mieszkańców grupy osób powyżej 60 lat), • Modernizacja zabudowy istniejącej, • Ograniczenie i zakaz zabudowy mieszkaniowej na terenach zalewowych
<i>Mobilizacja młodych i wykształconych mieszkańców gminy na rzecz rozwoju przedsiębiorczości i sprostania wyzwaniom technologicznym</i>
Obszar: Komunikacja
<ul style="list-style-type: none"> • Realizacji drogi ekspresowej S1 2/2 dopiero w latach 2011-2013, obejścia Bierunia Nowego i przedłużenia ul. Turyńskiej jako GP 2/2
Obszar: Infrastruktura techniczna
<ul style="list-style-type: none"> • Opóźniające się, kompleksowe rozwiązanie gospodarki wodno-ściekowej i ciepłowniczej, • Brak wystarczającej pewności zasilania w energię elektryczną oraz standard obsługi

2. Gospodarka.

Położenie gminy na ważnych szlakach komunikacyjnych miało bezpośredni wpływ na rozwój miasta i lokalizację na jego obszarze potencjału gospodarczego.

2.1. Główni pracodawcy – struktura i trendy.

Na obszarze Bierunia ma swą siedzibę kilku znaczących pracodawców w następujących branżach:

- **Przemysł wydobywczy**

Na obszarze gminy występują rozległe złoża węgla kamiennego, eksploatowane przez Kopalnię Węgla Kamiennego „Piaś” wchodzącą w skład Kompanii Węglowej S.A.

Z uwagi na zaawansowane technologicznie maszyny i urządzenia, należy ona do najnowocześniejszych kopalń węgla kamiennego na świecie. „Piaś”, jako jedyna kopalnia w Polsce, posiada certyfikat zgodności Systemu Zarządzania Jakością z Normą ISO 9001, zatrudnia prawie 8 tys. osób, a jej wydobycie w 2006 roku wyniosło ok. 5,9 mln ton.

Zasoby węgla szacowane są na 30 lat wydobycia. Dlatego KWK „Piaś” wykazuje tendencje rozwojowe. W połowie 2007 roku oddany został do eksploatacji nowo wybudowany Zakład Wzbogacania Miałów. Od lat funkcjonuje instalacja odradawiania wód dołowych.

Polityka państwa zakłada ograniczenie wydobycia węgla kamiennego, dlatego Kopalnia przechodzi restrukturyzację zatrudnienia. W dużym stopniu dotyczy to również mieszkańców Bierunia.

Restrukturyzowana Kopalnia Węgla Kamiennego „Piaś”, w celu przywrócenia rentowności:

- ogranicza wydobycie i zatrudnienie,
- pozbywa się zbędnego majątku i terenów,
- dąży do przeniesienia na gminę Bieruń odpowiedzialności za rewitalizację terenów pogórnich, również tych najbardziej zdewastowanych, które wymagają czasochłonnej i drogiej rekultywacji.

W celu zminimalizowania kosztów społecznych i gospodarczych restrukturyzacji Kopalni „Piaś”, gmina Bieruń dąży do wzrostu swej aktywizacji gospodarczej i zwiększenia swojej atrakcyjności inwestycyjnej.

Atrakcyjność ta zależy od:

- właściwego zagospodarowania terenów pogórnich w celu umożliwienia komercyjnej sprzedaży ich zainteresowanym inwestorom,
- usprawnienia gospodarki komunalnej i obniżenia w konsekwencji kosztów działalności gospodarczej na terenie gminy Bieruń.

W celu wskazania sposobów przeciwdziałania negatywnym skutkom restrukturyzacji górnictwa w gminie Bieruń, Rada Miejska uchwaliła w marcu 2004r. Program Aktywizacji Gospodarczej Gminy Górniczej Bieruń. Na terenie gminy swój obszar górniczy ma też kopalnia „Ziemowit”.

- **Przemysł chemiczny**

„NITROERG” S.A. składa się z dwóch jednostek: Zakładu Przetwórstwa Tworzyw Sztucznych oraz Zakładu Materiałów Wybuchowych i Środków Strzałowych. Posiada nowoczesny park maszynowy produkcji krajowej i zagranicznej, a nowy kierunek rozwoju Spółki wytyczają: zakup wyłaczarek do produkcji wielowarstwowych, specjalistycznych folii dla rolnictwa oraz do produkcji opakowań dla przemysłu spożywczego. Aktualnie zakład specjalizuje się w produkcji folii opakowaniowej uruchamiając szereg nowych instalacji: dla przemysłu mleczarskiego i innych produktów spożywczych.

Przedmiotem działania **„NITROERG” S.A.** jest projektowanie, wytwarzanie i sprzedaż wyrobów z tworzyw sztucznych dla budownictwa, rolnictwa i przemysłu opakowaniowego oraz materiałów wybuchowych i środków strzałowych w zakresie, w którym w grudniu 1999 r. otrzymały certyfikat ISO 9001.

Misją władz firmy jest ciągle doskonalenie produktów i usług dla zaspokojenia potrzeb Klientów, co pozwala mu istnieć na rynku jako stabilna firma.

Spółka zakłada w dalszych planach swego rozwoju inwestowanie wyłącznie w technologie proekologiczne o minimalnych ubocznych skutkach dla środowiska naturalnego.

Od 1999 r. rozpoczęła działalność na terenie Bierunia firma **„All American”**. Jest liczącym się, na rynku polskim i zagranicznym, producentem opakowań, m.in. torebek foliowych, toreb na zakupy. Firma ta rozwija się bardzo dynamicznie.

- **Przemysł spożywczy**

Fabryka „Danone” Sp. z o.o. Oddział w Bieruniu. Fabryka produkuje wyroby mleczne: jogurty, serki i napoje. „Danone” zapewnia najwyższą jakość na całej linii produkcyjnej, od chwili skupu mleka od rolnika po transport gotowych produktów do sklepów.

W 1998 r. został wdrożony specjalny system identyfikacji zagrożeń – HACCP – system o standardzie międzynarodowym. Posiada certyfikaty ISO 9001, ISO 14001 PN-N 18001, a także regularnie przechodzi audyt AiB – renomowanej firmy będącej gwarancją najwyższej jakości wśród producentów żywności na całym świecie. Firma prowadzi działania na rzecz ochrony środowiska.

Ogranicza emisję zanieczyszczeń i hałasu, zmniejsza produkcję odpadów poprzez ich odzysk, chroni wody przed zanieczyszczeniem – własna oczyszczalnia ścieków.

Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska w Bieruniu, to zakład produkcji wyrobów mleczarskich, tj.: jogurty, ser biały, masło. Produkcja wyrobów opiera się głównie na mleku dostarczonym przez lokalnych rolników. Zakład jest dostosowywany do wymogów i norm europejskich. Ciągła modernizacja zakładu pozwala na stały jego rozwój.

- **Przemysł motoryzacyjny**

Od 2003 roku rozpoczęła produkcję amerykańska firma **„Johnson Controls” LT International**. Docelową roczną produkcję określono na 200 tys. kompletów siedzeń dla fabryki „Fiat”. Jest bardzo nowoczesnym zakładem.

Tabela. Wielkość zatrudnienia w gminie Bieruń w poszczególnych firmach.

Lp.	Firmy działające w naszym mieście	Wielkość zatrudnienia [osób]
1.	Nitroerg	628
2.	All American	87
3.	Danone	400
4.	Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska Bieruń	80
5.	Kompania Węglowa S.A. KWK Piast	8000
6.	Johnson Controls LT International	500
	Razem	9695

W związku z zachodzącymi przemianami należy spodziewać się następujących zmian strukturalnych:

- a. wzrost znaczenia usług logistycznych,
- b. wzrost zróżnicowania działalności gospodarczej,
- c. wzrost roli transferu technologii i innowacji w uruchamianiu wytwarzania nowych produktów,
- d. wzrost aktywności sektora usług rekreacyjnych.

2.2. Ilość podmiotów gospodarczych na terenie gminy.

Na terenie gminy prócz głównych pracodawców, swoją działalność prowadzi 1996 podmiotów. Strukturę branż przedstawia poniższa tabela.

Tabela. Zestawienie ilości nowych podmiotów gospodarczych.

Lp.	Nazwa (przedmiotu) działalności gospodarczej	Ogółem	
		2005	2006
1.	Rolnictwo, leśnictwo	9	14
2.	Przemysł, produkcja	136	154
3.	Zagospodarowanie odpadów	7	11
4.	Budownictwo	129	153
5.	Sprzedaż i naprawa pojazdów mech.	112	127
6.	Handel hurtowy	167	199
7.	Handel detaliczny	320	391
8.	Hotele, restauracje	71	74
9.	Transport	168	199
10.	Usługi pozostałe, niematerialne	346	375
Ogółem		1465	1697

W 2005 roku zarejestrowano 1.465 nowych podmiotów gospodarczych, natomiast wykreślono 1.646. Analogicznie w 2006 roku zarejestrowano 1.697 nowych podmiotów, a wykreślono 1.750.

Do kluczowych płatników podatków należy 16 firm. Wśród podmiotów prawnych kluczowymi płatnikami są firmy z zakresu usług komunalnych, transportowych, produkcyjnych, jak: Kompania Węglowa S.A., „**NITROERG**” S.A., „Danone”, „Fiat Auto Poland”, „All American”, GZE, GSG, „Johnson Controls”, RPWiK, „Telekomunikacja”.

Wśród osób fizycznych – 19 podmiotów należy do grona głównych płatników podatków. W wyniku restrukturyzacji, w przemyśle powstały nowe podmioty gospodarcze, działające w sferze usług komunalnych, motoryzacyjnych, stolarskich i handlowych.

2.3. Zjawisko szarej strefy.

W gminie Bieruń nie przeprowadzono badań nad zjawiskiem szarej strefy. Przyjmuje się jednak, iż skala nie odbiega od krajowej.

2.4. Tereny pod inwestycje.

W celu umocnienia rozwoju miasta, **przygotowano potencjalnym inwestorom oferty i tereny inwestycyjne.**

Są to tereny przeznaczone pod nowe inwestycje przemysłowe:

1. **Bieruńskie Centrum Administracji i Komercji w Ścierniach.**
2. **Teren produkcyjno-usługowy przy ulicy Świerczyńskiej.**

3. Teren produkcyjno-usługowy przy ulicy Oświęcimskiej.

4. Tereny produkcyjno-usługowe przy ulicy Turyńskiej.

1. Bieruńskie Centrum Administracji i Komercji zlokalizowane jest na 48 ha gruntów. Dostępne jest od ulicy Warszawskiej – drogi krajowej nr 44 i Turystycznej – drogi wojewódzkiej nr 934. W jego sąsiedztwie zaplanowano przebieg drogi ekspresowej Zwardoń-Pyrzowice z węzłem na terenie gminy Bieruń.

W granicach Centrum wyznaczono następujące obszary:

- Bieruńskiego Centrum Administracji (BCA) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod **funkcje administracyjne, edukacyjne, finansowe i medyczne,**
- Bieruńskiego Centrum Handlowego (BCH) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod funkcje komercyjne, w tym: **handlowe i pobytu czasowego,**
- Mieszkaniowo-usługowy z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod **zabudowę jednorodzinną oraz obiekty usługowe.**

Na terenie BCA funkcjonuje już Bieruńskie Centrum Inicjatyw Gospodarczych.

Bieruńskie Centrum Administracji i Komercji położone między dwoma skupiskami – Bieruniem Starym i Bieruniem Nowym – oferuje najlepszy adres dla lokalizacji tego typu inwestycji. Jego ponadlokalny charakter zapewni tradycyjny szlak komunikacyjny Gliwice-Oświęcim i Mysłowice-Pszczyna, a także odległa o 21 km autostrada A-4.

W/w teren objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

2. Teren produkcyjno-usługowy przy ulicy Świerczyńskiej.

Teren ten, położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie firmy branży motoryzacyjnej, obejmuje powierzchnię 2,1 ha.

Został przeznaczony pod: budownictwo produkcyjno-usługowe nieuciążliwe, realizację obiektów produkcyjno-usługowych, za wyjątkiem obiektów usługowych tj.: biurowców, szkół, przedszkoli oraz obiektów służby zdrowia.

W/w teren objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

3. Teren produkcyjno-usługowy przy ulicy Oświęcimskiej.

Teren ten, położony jest przy ulicy Oświęcimskiej, w bezpośrednim sąsiedztwie fabryki Fiat Auto Poland, na granicy z miastem Tychy. Obejmuje on powierzchnię ok.3,8 ha.

Został przeznaczony pod budownictwo produkcyjno-usługowe nieuciążliwe, realizację obiektów produkcyjno-usługowych, za wyjątkiem obiektów usługowych tj.: biurowców, szkół, przedszkoli oraz obiektów służby zdrowia.

W/w teren objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

4. Tereny produkcyjno-usługowe przy ulicy Turyńskiej.

Tereny te obejmują odpowiednio powierzchnie: 28,50 ha, 27,34 ha i 39,05 ha i zostały przeznaczone pod zabudowę produkcyjno-usługową. Dopuszcza się na w/w terenach, między innymi realizację obiektów produkcyjnych, administracyjnych i socjalnych, a także obiektów usług handlu, gastronomii i rzemiosła.

W/w teren objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego i zaliczony został do Podstrefy Tyskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej w Katowicach. Staraniem i na koszt Gminy Bieruń, w 2006 roku dokonano przebudowy skrzyżowania ulic Chemików i Turyńskiej z sygnalizacją świetlną – dla bezkolizyjnego połączenia tych terenów z drogą krajową nr 44, a w przyszłości poprzez nią z zaplanowaną drogą ekspresową S 1.

2.5. Identyfikacja problemów.

Problemy w gospodarce:

- brak masowych producentów w najbliższym otoczeniu,
- rosnące bezrobocie związane z restrukturyzacją miejscowych zakładów pracy,
- zagrożenie wynikające z produkcji materiałów wybuchowych oraz z posiadania dużego zapasu amoniaku,
- sprzedaż drobnicową węgla w kopalniach „Piast” i „Ziemowit” i związany z tym uciążliwy transport samochodowy,
- uciążliwy transport samochodowy związany ze sprzedażą drobnicową węgla w kopalniach „Piast” i „Ziemowit”,

- brak uzbrojenia terenów przeznaczonych w planie zagospodarowania przestrzennego na tereny produkcyjno-usługowe w infrastrukturę techniczną,
- ograniczenia budżetowe i związana z nimi konieczność właściwego wykorzystania środków,
- hałas komunikacyjny, zanieczyszczenie powietrza i gleby.

3. Sfera społeczna.

3.1. Struktura demograficzna i społeczna -trendy.

- a. Sytuacja demograficzna: wielkość populacji, struktura wiekowa, struktura wykształcenia i jego specyfikacja, wielkość populacji w wieku produkcyjnym.**

Dynamikę zmian liczby mieszkańców Bierunia w latach 2001-2006 przedstawia poniższa tabela.

Lata	2001r.	2002r.	2003r.	2004r.	2005r.	2006r.
liczba mieszkańców	20320	20 193	20 103	19 992	19 902	19 828
migracja (liczba osób)	- 57	- 62	- 158	- 111	- 90	- 74

W przedstawionym okresie ilość mieszkańców systematycznie maleje, z wyjątkiem 2000r., kiedy to po zmianie granic gminy i przyłączeniu wielorodzinnego osiedla przy ul. Homera, ilość mieszkańców wzrosła do liczby 20 414 osób. Utrzymująca się tendencja spadku przyrostu naturalnego wiąże się z „modelem rodziny 2+1” oraz obniżeniem stopy życiowej. W 2001 roku przyrost naturalny wyniósł 3,15 na 1000 osób, natomiast w 2006 r. 2,46 na 1000 osób. Struktura ludności rozpatrywana według wieku jest bardzo zbliżona do struktury krajowej, tzn. najliczniejszą grupę stanowią osoby w wieku produkcyjnym, a grupę najmniejszą stanowią osoby w wieku powyżej 60-ciu lat.

b. Lokalny rynek pracy, zjawisko bezrobocia.

Region śląski ma najwyższy odsetek osób zatrudnionych w przemyśle, przy dużej koncentracji przemysłów wymagających restrukturyzacji. Restrukturyzacja tych przemysłów i upadek wielu przedsiębiorstw z nimi powiązanych, powoduje głębokie zmiany na rynku pracy, które cechuje w szczególności:

- wysoka dynamika wzrostu bezrobocia,
- znaczna liczba długotrwale bezrobotnych (wyższa stopa bezrobocia wśród kobiet, szczególnie wysoka stopa bezrobocia wśród osób mniej wykształconych oraz ludzi młodych – 31%),
- znaczne zróżnicowanie i lokalna koncentracja bezrobocia w regionie,
- niski poziom aktywności zawodowej wśród młodych osób oraz mężczyzn w wieku między 45 rokiem życia a wiekiem emerytalnym,
- nadal relatywnie niski poziom wykształcenia mieszkańców.

Stopa bezrobocia w powiecie bieruńsko-lędzińskim kształtuje się na poziomie 12 %, co w liczbie bezwzględnej oznacza 2868 osób bezrobotnych. Kształtowanie się wielkości i struktury bezrobocia w Bieruniu jest ściśle związane z Kompanią Węglową S.A. w Katowicach. W okresie od 2001-2003r. 87,4 % zwolnień nastąpiło z przyczyn związanych z tym zakładem pracy. Problem ten w dużym stopniu dotyczy mieszkańców Bierunia, w większości zatrudnionych w kopalniach: „Piast”i „Ziemowit”.

3.2. Organizacje pozarządowe

Mieszkańcy Bierunia chcąc uczestniczyć w rozwoju swojej gminy pod względem gospodarczym, społecznym i kulturalnym organizują się, tworząc aktywnie działające stowarzyszenia. Do najaktywniejszych zaliczamy:

- Stowarzyszenie Miłośników 600-letniego Bierunia,
- Stowarzyszenie Miłośników Ziemi Bieruńskiej „Porąbek”,
- Stowarzyszenie Gospodarczo-Ekologiczne „Nasz Region” (Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy, Honorowe Krwiodawstwo),
- Stowarzyszenie Osób Niepełnosprawnych „Radość Życia”,
- Stowarzyszenie Mieszkańców Osiedli przy ulicy Granitowej, Warszawskiej i Węglowej.

W Urzędzie Wojewódzkim zarejestrowanych jest 10 organizacji pozarządowych, działających na terenie gminy Bieruń.

Organizacją pozarządową działającą na terenie gminy Bieruń od 1997 roku jest Bieruńska Fundacja Inicjatyw Gospodarczych, zwana dalej BFIG. Powołana została przez gminę, kopalnię „Piaś” i „NITROERG”.

Głównym celem BFIG jest pobudzanie aktywności gospodarczej mieszkańców gminy i działania na rzecz poprawy jakości powietrza.

3.3. Identyfikacja problemów.

Problemy w sferze społecznej:

- niski poziom samoorganizacji mieszkańców,
- wzrost liczebności grup społecznych zagrożonych wykluczeniem z efektów transformacji.

4. Analiza SWOT

Tabela. Lista głównych ATUTÓW miasta

S - 1	Dogodne położenie miasta względem: - szlaków komunikacyjnych (DK-1, autostrada A-4: Katowice – Kraków, droga relacji: Gliwice – Oświęcim (projektowana droga S-1), - lotnisk: Katowice (Pyrzowice), Kraków (Balice), - dużych jednostek osadniczych aglomeracji śląskiej, Bielska-Białej i Oświęcimia, - dużych kompleksów leśnych kozielsko-jaworznickich w pradolinie Wisły, - Beskidu Śląskiego i Żywieckiego.
S - 2	Dobre warunki transportowe dla: - komunikacji zbiorowej, - wywozu towarów masowych.
S - 3	Rozwinięta infrastruktura techniczna: - pełne zabezpieczenie w media (prąd elektryczny, woda, gaz).
S - 4	Duży zasób dostępnych terenów do zagospodarowania.
S - 5	Przywiązanie mieszkańców do wartości tradycyjnych: - pracowitość, - rodzinność, - związek z historią i kulturą miejscową.
S - 6	Demograficzna młodość miasta i duży potencjał intelektualny młodego pokolenia.
S - 7	Dogodne warunki rozwoju młodzieży: - wysoki poziom kształcenia i wyposażenia w szkolnictwie miejscowym, - dobre warunki uprawiania sportu i rekreacji.

Tabela. Lista głównych SŁABOŚCI miasta

W - 1	Mała aktywność gospodarcza mieszkańców, powodująca niedorozwój przedsiębiorczości w sektorze usług rynkowych.
W - 2	Ucieczka wykwalifikowanych mieszkańców do innych gmin.
W - 3	Spadek tempa wzrostu dochodów własnych gminy.

W – 4	Sprzeczności interesów mieszkańców poszczególnych dzielnic miasta rzutujące na sposób podziału środków budżetowych, a tym samym wewnętrzną organizację procesów rozwojowych.
W – 5	Degradacja znacznych obszarów skutkiem oddziaływania szkód górniczych, powodująca obniżenie inwestycyjnej atrakcyjności miasta.
W – 6	Brak kompleksowej oferty przygotowanych (wyposażonych infrastrukturalnie) terenów pod usługi i przemysł.

Tabela. Lista głównych SZANS rozwoju miasta

O – 1	Rozwój Tyskiej Podstrefy Ekonomicznej stwarzający popyt na usługi okołoprzemysłowe i kooperację produkcyjną.
O – 2	Poprawiający się poziom wykształcenia społeczności regionalnej.
O – 3	Zwiększenie poziomu integracji krajowych i regionalnych systemów transportowych i telekomunikacyjnych oraz rozwój systemów logistycznych regionu.
O – 4	Wzrost popytu na usługi turystyczno-rekreacyjne w bliższym i dalszym otoczeniu regionalnym.
O – 5	Restrukturyzacja górnictwa węgla kamiennego skutkująca wzrostem dywersyfikacji regionalnej struktury wytwórczej oraz wzrostem napływu kapitałów zagranicznych do regionu.

Tabela. Lista głównych ZAGROŻEŃ dla rozwoju miasta

T – 1	Utrzymywanie się wysokiego poziomu centralizacji finansów publicznych oraz redystrybucji dochodów Państwa poprzez dotacje celowe i środki pozabudżetowe.
T – 2	Brak stabilnej i czytelnej polityki gospodarczej Państwa w zakresie finansowania infrastruktury technicznej, w tym przebudowy i modernizacji układu drogowego.
T – 3	Brak stabilności przepisów prawa w zakresie wspierania rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw.
T – 4	Wzrost aktywności i inwestycyjnej atrakcyjności dużych, sąsiednich ośrodków miejskich.
T – 5	Stagnacja gospodarcza w gminach ościennych.
T – 6	Bezrobocie spowodowane restrukturyzacją górnictwa.

III. NAWIĄZANIE DO STRATEGICZNYCH DOKUMENTÓW DOTYCZĄCYCH ROZWOJU PRZESTRZENNO - SPOŁECZNO - GOSPODARCZEGO MIASTA I REGIONU.

Wsparcie i dynamizacja programów rewitalizacji ma podłoże w dokumentach rządowych określających strategię rozwoju i politykę zagospodarowania przestrzennego. Jednym z celów Narodowej Strategii Rozwoju Regionalnego jest „tworzenie warunków wzrostu konkurencyjności regionów oraz przeciwdziałanie marginalizacji niektórych obszarów w taki sposób, aby sprzyjać długofalowemu rozwojowi gospodarczemu kraju, jego spójności ekonomicznej, społecznej i terytorialnej oraz integracji z Unią Europejską”. Jednym z priorytetów polityki rozwoju regionalnego jest wsparcie obszarów wymagających aktywizacji i obszarów zagrożonych marginalizacją. Program rewitalizacji zgodny jest z priorytetami i celami rozwojowymi zapisanymi w Strategii Rozwoju Województwa Śląskiego, jak i kierunkami i celami Strategii Rozwoju Miasta Bierunia oraz innymi dokumentami uchwalonymi przez Radę Miejską w Bieruniu.

Rada Miejska, świadoma swojej roli, od wielu lat uchwała instrumenty ekonomiczne i prawne, mające na celu pobudzanie aktywności gospodarczej mieszkańców Bierunia. Do instrumentów tych zaliczyć należy uchwalenie przez Radę Miejską:

- studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego,
- strategii rozwoju gminy Bieruń, co pozwoliło określić priorytety i kierunki rozwoju oraz wskazać funkcje gospodarcze dla poszczególnych terenów,
- Programu Aktywizacji Gospodarczej Gminy Górniczej Bieruń, działań mających na celu ograniczania bezrobocia wśród mieszkańców Bierunia,

- przystąpienia Gminy Bieruń do realizacji powiatowego programu aktywizacji lokalnego rynku pracy,
- zwolnień od podatku od nieruchomości dla podatników tworzących nowe miejsca pracy na terenie gminy Bieruń,
- szczegółowych zasad i trybu umarzania wierzytelności jednostek organizacyjnych Gminy Bieruń z tytułu należności pieniężnych, do których nie stosuje się przepisów ustawy Ordynacja Podatkowa oraz udzielania innych ulg w spłacie tych należności, a także wskazania organów do tego uprawnionych
- zasad przyznawania stypendiów dla studentów - mieszkańców Bierunia,
- corocznych stawek podatków i opłat lokalnych, należących do kompetencji Rady, w wysokości niższej od dopuszczalnych stawek maksymalnych. W praktyce oznaczało i oznacza to świadomą rezygnację z wyższych dochodów budżetów gminy, poczynając od uchwalonego samodzielnie budżetu na 1992 r.,
- porównywalnych stawek czynszu najmu lokali komunalnych lub w wysokości niższej od obowiązującej w sąsiednich gminach,
- udzielanie poręczenia na zaciągnięcie kredytu.
- utworzenia w 1995 r. Bieruńskiej Fundacji Inicjatyw Gospodarczych,
- utworzenia Bieruńskiego Przedsiębiorstwa Inżynierii Komunalnej,
- wybudowania inkubatora przedsiębiorczości - Bieruńskiego Centrum Inicjatyw Gospodarczych i ulokowanie w tym obiekcie Gminnego Centrum Informacji, które ma m.in. za zadanie ułatwienie poprzez internet dostępu do informacji o pracodawcach posiadających wolne miejsca pracy oraz pomoc w opracowaniu ofert pracy i dokumentów,
- zmian miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego pozwalających na przeznaczenie 212,95 ha gruntów pod działalność produkcyjno-usługową,
- przejęcia od Agencji Nieruchomości Rolnych gruntów oraz od Kompanii Węglowej S.A. - KWK "Piast" i „NITROERG” S.A. składników majątkowych nieprodukcyjnych oraz gruntów.

IV. PODOKRESY PROGRAMOWANIA.

Przyjęto następujące dwa podokresy programowania:

- lata 2007 – 2013
- lata 2014 – 2020

V. ZASIĘG TERYTORIALNY REWITALIZOWANEGO OBSZARU I UZASADNIENIE.

Proponuje się objąć zasięgiem rewitalizacji obszary miasta położone w granicach określonych w poniższej tabeli.

Lp	Nazwa obszaru	Zasięg terytorialny rewitalizowanego obszaru	Uzasadnienie
1.	Obszar 1 - „Stare Miasto - układ urbanistyczny”	<i>Obszar ograniczony korytem Potoku Stawowego, Groblą i rzeką Mleczną, czyli obejmujący ulice: Kopcową, Kadłubową, Krakowską, Księdza Kudery, Księdza Macierzyńskiego, Księdza Trochy, Andrzeja, Wylotową, Adama, Jerzego, Kamieniczną, Macieja, Ratuszową, Licealną, Słowackiego, Latochy, Spyry, Kolumba, Rynek.</i>	Teren historycznej zabudowy miejskiej, w tym objęty ochroną konserwatorską.
2.	Obszar 2 - „Strefa produkcyjno-usługowa”	Obszar obejmuje część gminy Bieruń. Granicami obszaru są: ul. Turyńska, ul. Lędzińska i bocznicą kolejowa Fiata Auto - Poland.	Tereny zdegradowane eksploatacją kopalń „Piast” i „Ziemowit”.
3.	Obszar 3 – „Grobla”	Obszar obejmuje część gminy Bieruń. Granicami obszaru są: <i>od strony północnej – krawędź obszaru zdegradowanego działalnością górniczą,</i> <i>od strony południowo-wschodniej - ścieżka wzdłuż Potoku Ściernie, oddzielająca tereny prywatne od terenów Agencji Nieruchomości Rolnej oraz grobla Wielkiego Stawu Bieruńskiego wraz z lasem za groblą,</i> <i>od strony zachodniej – ul. Chemików.</i>	Zasięg rewitalizowanego terenu ograniczony jest do terenu zdegradowanego działalnością górniczą powiększony o tereny gminne przylegające do tego obszaru.

4.	Obszar 4 – „Paciorkowce”	Obszar obejmuje 2 gminy – Bieruń i Chełm Śląski. Granicami obszaru są: <i>od strony północnej</i> - grobla byłych stawów Paciorkowce i droga polna wzdłuż Stawu Goldman. <i>Od strony południowo-wschodniej</i> - droga relacji Bieruń - Mysłówice, <i>od strony zachodniej</i> – stare koryto potoku Goławieckiego oraz linia kolejowa relacji Katowice - Oświęcim.	Zasięg terytorialny obszaru uwarunkowany jest własnością gruntów, historycznymi uwarunkowaniami i naturalnymi liniami, jakimi są groble, koryta potoków oraz obszary zdegradowane.
5.	Obszar 5 – „Bijasowice”	Obszar obejmuje część gminy Bieruń - część doliny Wisły. Granicami obszaru są: <i>od strony północnej</i> – potok Zerowy i ul. Wiślana, <i>od strony wschodniej</i> rzeka Wisła, <i>od strony południowej</i> – rzeka Gostynka, <i>od strony zachodniej</i> – ulica Turystyczna.	Taki zasięg obszaru uwarunkowany jest stosunkami własnościowymi, obszarem terenów zdewastowanych i naturalnymi granicami jakimi są potoki i rzeki.
6.	Obszar 6 – „Łysina”	Obszar obejmuje część gminy Bieruń. Granicami obszaru są: <i>od strony północnej</i> – granice własności gminy Bieruń, <i>od strony południowo-wschodniej</i> - rzeka Mleczna i <i>od strony południowo-zachodniej</i> - rzeka Gostynka.	Tereny zdegradowane eksploatacją piasku na potrzeby budowy miasta Tychy.
7.	Obszar 7 „Osiedla mieszkaniowe”	Osiedla przy ul. Chemików i ul. Homera w Bieruniu Starym oraz przy ul. Granitowej, ul. Węglowej i ul. Sucharskiego w Bieruniu Nowym.	Tereny dotknięte patologiami społecznymi (wysoki poziom ubóstwa, trudne warunki mieszkaniowe). Konieczność usunięcia wyrobów azbestowych.
8.	Obszar 8 “Czarnuchowice i wschodnia część Bierunia Nowego”	Obszar ograniczony ulicami Warszawską, Wawelską i wschodnią granicą gminy.	Tereny zdegradowane eksploatacją kopalni “Piaś”, tereny poprzez-mysłowe: mleczarnia i ogrodnictwo.
10.	Obszar 9 „Stara szlifiernia kryształów”	Obszar położony w rejonie ul. Borowinowej – działka nr 389/80 (Obręb 5 Ściernie, k.m.3).	Tereny zdegradowane działalnością szlifierni kryształów. Teren przejęty przez gminę, wymagający rewitalizacji i nadania nowych funkcji społecznych, edukacyjnych i kulturalnych.

Przy określeniu obszaru rewitalizacji wzięto pod uwagę:

- poziom bezrobocia, ubóstwa oraz trudne warunki mieszkaniowe,
- poziom przedsiębiorczości mieszkańców,
- poziom degradacji infrastruktury technicznej i budynków,
- poziom degradacji terenów,
- poziom zanieczyszczenia środowiska naturalnego.

Zasięgiem terytorialnym rewitalizacji objęto poniższe tereny:

- teren historycznej zabudowy miejskiej, objęty ochroną konserwatorską,
- teren nieekonomicznie wykorzystywanej przestrzeni o dużym potencjale gospodarczym,
- tereny osiedli mieszkaniowych,
- teren o niedostatecznym wyposażeniu w sieci i urządzenia infrastruktury technicznej,
- teren centrum miasta o słabej dynamice rozwoju, stanowiący barierę w harmonijnym rozwoju całego miasta.

VI. PLANOWANE DZIAŁANIA W LATACH 2007–2013 I PO 2013 NA OBSZARZE REWITALIZOWANYM

1. Planowane działania na lata 2007 – 2013

LP.	NAZWA PLANOWANEGO DZIAŁANIA	CZAS REALIZACJI	ETAPY REALIZACJI
1.	Budowa parkingu „Na Prusowicach” przy ul. Licealnej.	2007 – 2013	- budowa kanalizacji deszczowej, - budowa parkingu wraz z oświetleniem, - przebudowa linii napowietrznej w sieć kablową, - zagospodarowanie terenu.
2.	Budowa infrastruktury technicznej i połączeń komunikacyjnych na potrzeby strefy produkcyjno-usługowej przy ulicy Turyńskiej.	2007 – 2013	- budowa układu komunikacyjnego, - budowa infrastruktury towarzyszącej, - kompleksowe przygotowanie terenu przeznaczonego pod działalność gospodarczą.
3.	Zagospodarowanie terenów zdegradowanych wokół XVI wiecznej Grobli po byłym Wielkim Stawie Bieruńskim.	2007 – 2013	- budowa zbiorników wodnych, w tym na korycie potoku Ścierskiego z urozmaiconą linią brzegową (ścieżki spacerowe, mostki, przepusty, park, pola biwakowe).
4.	Rewitalizacja terenu Paciorkowce w kierunku rekreacyjnym.	2007 – 2013	- niwelacja powierzchni płaskich u podstawy wzgórz; - nasadzenia drzew i krzewów oraz wspomaganie sukcesji naturalnej; - budowa ścieżek komunikacyjnych i mostków zgodnie z opracowaną dokumentacją, - zakończenie budowy zbiorników rekreacyjno-retencyjnych na czaszy stawów Goldman, - prowadzenie prac konserwacyjnych na urządzeniach melioracji szczegółowej, zadarnianie uzupełniające na wzgórzach widokowych.
5.	Budowa zbiornika małej retencji w Bijasowicach.	2007 – 2013	- budowa zbiornika małej retencji z funkcjami: rekreacyjną i przeciwpożarową, wraz z infrastrukturą drogową i przepompownią.
6.	Zagospodarowanie terenu wokół zbiornika Łysina.	2007 – 2013	- budowa parkingów wraz z infrastrukturą drogową, - budowa zaplecza sportowego i rekreacyjnego, - zagospodarowanie przyrodnicze i zalesienie terenu - wydzielenie terenów do biwakowania.
7.	Tworzenie nowych ścieżek rowerowych.	2007 – 2013	- tworzenie obiektów infrastruktury drogowej, - budowa nowych ścieżek rowerowych, w tym kontynuowanie budowy ścieżki rowerowej wzdłuż trasy dawnej kolejki „Ergowskiej”.
8.	Budowa monitoringu miasta.	2007 – 2013	- zakup i instalacja systemu monitoringu.
9.	Modernizacja dróg, chodników, przebudowa sieci energetycznej i teletechnicznej w obrębie Starówki.	2007 – 2013	- przebudowa ulic i chodników wraz z ich odwodnieniem, - likwidacja sieci napowietrznej nN i przebudowa sieci teletechnicznej. - przebudowa ulicy Krakowskiej - połączenie ulicy Chemików z ulicami: Wrześniową i Macierzyńskiego
10.	Przebudowa i remont obiektu przemysłowego (po byłej mleczarni) łącznie z adaptacją na cele gospodarcze, społeczne i kulturalne.	2007 – 2013	Przebudowa i remont obiektu przejętego przez gminę od zakładu pracy na cele gospodarcze, edukacyjne, turystyczne, rekreacyjne, społeczne i kulturalne.
11.	Utworzenie kompleksu społeczno-kulturalnego - Przebudowa i remont Kino-Teatru „JUTRZENKA” i budynku przy ul. Spiżowej 1 („Maldor”).	2007 - 2013	- Przebudowa i remont obiektu kulturalno-społecznego „Jutrzenka”, - Adaptacja budynku przy ul. Spiżowej 1 na nowe funkcje (m.in: Galeria Miejska), - Budowa łącznika pomiędzy budynkami.

12.	Przebudowa i remont Domu Kultury „Gama”.	2007 - 2013	Przebudowa i remont obiektu przekazanego gminie przez zakład pracy na cele gospodarcze, edukacyjne, turystyczne, rekreacyjne, społeczne i kulturalne.
13.	Rewitalizacja terenu po byłej szlifierni kryształów przy ul. Borowinowej.	2007 – 2013	<ul style="list-style-type: none"> – Likwidacja pozostałości po szlifierni kryształów, – Budowa nowych obiektów wraz z zagospodarowaniem terenu na cele społeczne, edukacyjne i kulturalne, w tym – Budowa Centrum Pomocy Osobom W Podeszłym Wiek.
14.	Budowa, rozbudowa i adaptacja obiektów infrastruktury społecznej	2007-2013	<ul style="list-style-type: none"> – Zagospodarowanie obiektu powojkowego łącznie z adaptacją na cele edukacyjne, rekreacyjne, społeczne i kulturalne. – Rozbudowa istniejącego przedszkola nr 1 – Przebudowa i modernizacja obiektu powojkowego na salę gimnastyczną na osiedlu Homera.

2. Planowane działania po 2013r.

- Budowa infrastruktury technicznej i połączeń komunikacyjnych na potrzeby strefy produkcyjno-usługowej w Bieruniu przy ul. Turyńskiej – ciąg dalszy.
Lata realizacji: 2014 – 2020.
- Zagospodarowanie terenów wokół XVI wiecznej Grobli po byłym Wielkim Stawie Bieruńskim przy ul. Chemików w Bieruniu Starym – ciąg dalszy. Lata realizacji: 2014 – 2020.
- Rewitalizacja terenu Paciorkowce w Bieruniu Nowym w kierunku rekreacyjnym – ciąg dalszy. Lata realizacji: 2014 – 2020.
- Zagospodarowanie terenu zbiornika Łysina w Bieruniu Starym – ciąg dalszy.
Lata realizacji: 2014 – 2020.
- Modernizacja ulic przyległych do Rynku wraz z remontem dróg w Bieruniu Starym. Lata realizacji 2014 – 2020.
- Galeria miasta Bieruń. Lata realizacji 2014 – 2020.

Inwestorem w działaniach: „Odbudowa XVI wiecznej Grobli po byłym Wielkim Stawie Bieruńskim przy ul. Chemików w Bieruniu Starym” i „Rewitalizacja terenu Paciorkowce w Bieruniu Nowym w kierunku rekreacyjnym”, będzie Kompania Węglowa S.A. KWK „Piaś” w Bieruniu Nowym oraz gmina Bieruń. Natomiast inwestorem pozostałych zadań, zapisanych w Programie, będzie Urząd Miejski w Bieruniu.

VII. PLAN FINANSOWY REALIZACJI REWITALIZACJI NA LATA 2007 – 2013

Nazwa działania	Przewidywany koszt realizacji - ogólnie	Przewidywane koszty w latach realizacji			
		2007r.	2008r.	2009r.	2010r.
Budowa parkingu „Na Pruszwicach” przy ul. Licealnej w Bieruniu.	1.561.280	-	-	1.561.280	-
Budowa infrastruktury technicznej i połączeń komunikacyjnych na potrzeby strefy produkcyjno-usługowej w Bieruniu przy ulicy Turyńskiej.	19.281.210	-	-	5.000.000	14.281.210
Odbudowa XVI wiecznej Grobli po Byłym Wielkim Stawie Bieruńskim przy ul. Chemików.	1.550.000	-	110.000	330.000	1.110.000
Rewitalizacja terenu Paciorkowce w Bieruniu Nowym w kierunku rekreacyjnym.	2.730.000	-	230.000	1.320.000	1.180.000
Budowa zbiornika małej retencji w Bijasowicach.	5.782.317	-	1.000.000	3.043.658	1.738.659
Zagospodarowanie terenu zbiornika Łysina w Bieruniu Starym.	6.200.000	-	100.000	3.000.000	3.100.000
Tworzenie nowych ścieżek rowerowych.	1.000.000	-	100.000	500.000	400.000
Budowa monitoringu miasta.	1.000.000	-	100.000	400.000	500.000
Modernizacja dróg, chodników, przebudowa sieci energetycznej i teletechnicznej w obrębie Starówki.	4.100.000	100.000	500.000	1.500.000	2.000.000
Przebudowa i remont obiektu przemysłowego (po byłej mleczarni) łącznie z adaptacją na cele gospodarcze, społeczne i kulturalne.	3.500.000	-	100.000	1.400.000	2.000.000
Utworzenie kompleksu społeczno-kulturalnego – Przebudowa i remont Kino-Teatru „JUTRZENKA” i budynku przy ul. Spizowej 1 („Maldor”)	2.200.000	-	100.000	1.000.000	1.100.000
Przebudowa i remont Domu Kultury „Gama”.	3.100.000	100.000	500.000	1.000.000	1.500.000
Rewitalizacja terenu po byłej szlifierni kryształów przy ul. Borowinowej.	2.080.000	80.000	100.000	1.000.000	900.000
Przebudowa i adaptacja sali gimnastycznej na osiedlu Homera.	1.000.000	-	50.000	500.000	450.000
RAZEM	55.084.807	280.000	2.990.000	21.554.938	30.259.869

Źródła finansowania zadań programu rewitalizacji w latach 2007 – 2013 będą:

- środki własne budżetu miasta,
- środki własne Kompanii Węglowej S.A. KWK Piast,
- środki własne budżetu państwa,
- fundusze strukturalne Unii Europejskiej.

VIII. OCZEKIWANE WSKAŹNIKI OSIĄGNIĘĆ

Przyjmuje się dwa rodzaje wskaźników:

1. wskaźniki produktu,
2. wskaźniki rezultatu,

1. Przebudowa i remont obiektów poprzemysłowych, łącznie z adaptacją na cele : gospodarcze, edukacyjne, turystyczne, rekreacyjne, społeczne i kulturalne, wraz z zagospodarowaniem przyległego otoczenia, przyczyniające się do likwidacji istotnych problemów gospodarczych lub społecznych na obszarze rewitalizowanym,		
Produkt	Liczba budynków poprzemysłowych poddanych przebudowie/remontowi	szt.
	Powierzchnia budynków poprzemysłowych poddanych przebudowie/remontowi	m ²
	Liczba budynków poprzemysłowych poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	szt.
	Powierzchnia budynków poprzemysłowych poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	m ²
	Powierzchnia usługowa w budynkach poprzemysłowych poddanych przebudowie/remontowi	m ²
	Liczba budynków poprzemysłowych poddanych przebudowie/remontowi na inkubatory przedsiębiorczości	szt.
	Powierzchnia budynków poprzemysłowych poddanych przebudowie/remontowi na inkubatory przedsiębiorczości	m ²
	Liczba budynków poprzemysłowych poddanych przebudowie/remontowi na potrzeby działalności gospodarczej	szt.
	Powierzchnia budynków poprzemysłowych zmodernizowanych na potrzeby działalności gospodarczej	m ²
	Powierzchnia nowej bazy kulturalnej, turystycznej lub rekreacyjnej	m ²
	Liczba obiektów poprzemysłowych poddanych przebudowie/remontowi na cele kulturalnej, turystycznej lub rekreacyjnej	szt.
	Powierzchnia obiektów poprzemysłowych poddanych przebudowie/remontowi na cele kulturalne, turystyczne i rekreacyjne	m ²
	Powierzchnia usługowa na zrewitalizowanych terenach poprzemysłowych	m ²
	Powierzchnia zdegradowanych obszarów poprzemysłowych poddanych rehabilitacji	m ²
	Powierzchnia wyremontowanej i przebudowanej infrastruktury publicznej na terenie zrewitalizowanym	m ²
Rezultat	Liczba przedsiębiorstw zlokalizowanych na terenie zrewitalizowanym	szt.
	Liczba obiektów poprzemysłowych zabezpieczonych przed zagrożeniami	szt.
	Liczba nowych miejsc pracy	szt.
	Powierzchnia usługowa faktycznie wykorzystywana	m ²
	Liczba nowych punktów usługowych na terenach zrewitalizowanych	szt.
2. Przebudowa i remont obiektów powojсковych łącznie z adaptacją na cele gospodarcze, edukacyjne, turystyczne, rekreacyjne, społeczne i kulturalne, wraz z zagospodarowaniem przyległego otoczenia, przyczyniające się do likwidacji istotnych problemów gospodarczych lub społecznych na obszarze rewitalizowanym,		
Produkt	Liczba budynków powojсковych poddanych przebudowie/remontowi	szt.
	Powierzchnia budynków powojсковych poddanych przebudowie/remontowi	m ²
	Liczba budynków powojсковych poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	szt.
	Powierzchnia budynków powojсковych poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	m ²
	Powierzchnia usługowa w budynkach powojсковych poddanych przebudowie/remontowi	m ²
	Liczba budynków powojсковych poddanych przebudowie/remontowi na inkubatory przedsiębiorczości	szt.
	Powierzchnia budynków powojсковych poddanych przebudowie/remontowi na inkubatory przedsiębiorczości	m ²
	Liczba budynków powojсковych poddanych przebudowie/remontowi na potrzeby działalności gospodarczej	szt.
	Powierzchnia budynków powojсковych zmodernizowanych na potrzeby działalności gospodarczej	m ²
	Powierzchnia usługowa na zrewitalizowanych terenach powojсковych	m ²
	Powierzchnia wyremontowanej i przebudowanej infrastruktury publicznej na terenie zrewitalizowanym	m ²
Rezultat	Liczba przedsiębiorstw zlokalizowanych na terenie zrewitalizowanym	szt.
	Liczba obiektów powojсковych zabezpieczonych przed zagrożeniami	szt.
	Liczba nowych miejsc pracy powstała w wyniku realizacji projektu	szt.

	Powierzchnia usługowa faktycznie wykorzystywana	m ²
	Liczba nowych przedsiębiorstw	szt.
	Liczba nowych punktów usługowych na terenach zrewitalizowanych	szt.
	Powierzchnia zabudowanych/zrehabilitowanych terenów powojkowych	m ²
	Powierzchnia terenów powojkowych, które stały się dostępne w wyniku realizacji projektów	m ²
3. Przebudowa i remont obiektów oraz ich jednoczesna adaptacja na cele gospodarcze, edukacyjne, turystyczne, rekreacyjne, społeczne i kulturalne, przyczyniająca się do likwidacji istotnych problemów gospodarczych lub społecznych na obszarze rewitalizowanym,		
Produkt	Długość wybudowanych dróg na obszarach objętych rewitalizacją	km
	Długość zmodernizowanych dróg na obszarach objętych rewitalizacją	km
	Liczba wybudowanych obiektów infrastruktury drogowej	szt.
	Liczba zmodernizowanych obiektów infrastruktury drogowej	szt.
	Powierzchnia wybudowanych obiektów infrastruktury drogowej	m ²
	Powierzchnia zmodernizowanych obiektów infrastruktury drogowej	m ²
	Powierzchnia wybudowanych „plomb” w zabudowie	m ²
	Liczba budynków poddanych renowacji	szt.
	Powierzchnia budynków poddanych renowacji	m ²
	Liczba budynków poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	szt.
	Powierzchnia budynków poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	m ²
	Powierzchnia usługowa w budynkach poddanych renowacji	m ²
	Liczba budynków zmodernizowanych na inkubatory przedsiębiorczości	szt.
	Powierzchnia budynków zmodernizowanych na inkubatory przedsiębiorczości	m ²
	Liczba budynków powojkowych zmodernizowanych na potrzeby działalności gospodarczej	szt.
	Powierzchnia budynków powojkowych zmodernizowanych na potrzeby działalności gospodarczej	m ²
	Powierzchnia zdegradowanych dzielnic i obszarów miast poddanych rehabilitacji	m ²
	Powierzchnia wyremontowanej i przebudowanej infrastruktury publicznej na terenie zrewitalizowanym	m ²
Rezultat	Liczba przedsiębiorstw zlokalizowanych na terenie zrewitalizowanym	szt.
	Liczba obiektów zabezpieczonych przed zagrożeniami	szt.
	Liczba nowych miejsc pracy powstała w wyniku realizacji projektu	szt.
	Powierzchnia usługowa faktycznie wykorzystywana	m ²
	Liczba nowych przedsiębiorstw	szt.
	Liczba nowych punktów usługowych na terenach zrewitalizowanych	szt.
	Powierzchnia zabudowanych/zrehabilitowanych pustych przestrzeni publicznych	m ²
	Powierzchnia terenów, które stały się dostępne w wyniku realizacji projektów	m ²
4. Uzupełnienie istniejącej zabudowy, remont istniejących użytkowanych oraz niezagospodarowanych budynków na cele: gospodarcze, edukacyjne, turystyczne, rekreacyjne, społeczne i kulturalne, wraz z zagospodarowaniem przyległego otoczenia, przyczyniające się do likwidacji istotnych problemów gospodarczych lub społecznych na obszarze rewitalizowanym (za wyjątkiem budynków o charakterze mieszkalnym),		
Produkt	Powierzchnia wybudowanych „plomb” w zabudowie	m ²
	Liczba budynków poddanych renowacji	szt.
	Powierzchnia budynków poddanych renowacji	m ²
	Liczba budynków poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	szt.
	Powierzchnia budynków poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	m ²
	Powierzchnia zdegradowanych dzielnic i obszarów miast poddanych rehabilitacji	m ²
	Powierzchnia usługowa w wybudowanych „plombach”	m ²
	Powierzchnia usługowa w budynkach poddanych renowacji	m ²
	Liczba budynków zmodernizowanych na inkubatory przedsiębiorczości	szt.
	Powierzchnia budynków zmodernizowanych na inkubatory przedsiębiorczości	m ²
	Powierzchnia wyremontowanej i przebudowanej infrastruktury publicznej na terenie zrewitalizowanym	m ²

Rezultat	Liczba przedsiębiorstw zlokalizowanych na terenie zrewitalizowanym	szt.
	Liczba obiektów zabezpieczonych przed zagrożeniami	szt.
	Liczba nowych miejsc pracy powstała w wyniku realizacji projektu	szt.
	Powierzchnia usługowa faktycznie wykorzystywana	m ²
	Liczba nowych punktów usługowych na terenach zrewitalizowanych	szt.
	Powierzchnia zabudowanych/zrehabilitowanych pustych przestrzeni publicznych	m ²
	Powierzchnia terenów, które stały się dostępne w wyniku realizacji projektów	m ²
5. Kompleksowe przygotowanie terenu przeznaczonego pod działalność gospodarczą, z wyłączeniem infrastruktury służącej mieszkańcom,		
Produkt	Długość wybudowanych dróg na obszarach objętych rewitalizacją	km
	Długość wybudowanych/przebudowanych dróg z towarzyszącą kanalizacją teletechniczną	km
	Długość zmodernizowanych dróg na obszarach objętych rewitalizacją	m ²
	Liczba wybudowanych obiektów infrastruktury drogowej	szt.
	Liczba zmodernizowanych obiektów infrastruktury drogowej	szt.
	Powierzchnia wybudowanych obiektów infrastruktury drogowej	m ²
	Powierzchnia zmodernizowanych obiektów infrastruktury drogowej	m ²
	Liczba budynków poddanych renowacji	szt.
	Powierzchnia budynków poddanych renowacji	m ²
	Liczba budynków poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	szt.
	Powierzchnia budynków poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	m ²
	Długość wybudowanej infrastruktury komunalnej w zakresie ochrony środowiska	km
	Długość przebudowanej/wyremontowanej infrastruktury komunalnej w zakresie ochrony środowiska	km
	Powierzchnia usługowa w budynkach poddanych renowacji	m ²
	Liczba budynków zmodernizowanych na inkubatory przedsiębiorczości	szt.
	Powierzchnia budynków zmodernizowanych na inkubatory przedsiębiorczości	m ²
	Liczba budynków powojсковych zmodernizowanych na potrzeby działalności gospodarczej	szt.
	Powierzchnia budynków powojсковych zmodernizowanych na potrzeby działalności gospodarczej	m ²
	Powierzchnia wyremontowanej i przebudowanej infrastruktury publicznej na terenie zrewitalizowanym	m ²
Rezultat	Liczba przedsiębiorstw zlokalizowanych na terenie zrewitalizowanym	szt.
	Liczba nowych miejsc pracy powstała w wyniku realizacji projektu	szt.
	Powierzchnia usługowa faktycznie wykorzystywana	m ²
	Liczba nowych przedsiębiorstw	szt.
	Liczba nowych punktów usługowych na terenach zrewitalizowanych	szt.
	Powierzchnia zabudowanych/zrehabilitowanych pustych przestrzeni publicznych	m ²
	Powierzchnia terenów, które stały się dostępne w wyniku realizacji projektów	m ²
6. Zagospodarowywanie przestrzeni w tym budowa nowych obiektów na cele gospodarcze, edukacyjne, turystyczne, rekreacyjne, społeczne i kulturalne,		
D	Długość wybudowanych dróg na obszarach objętych rewitalizacją	km
	Długość zmodernizowanych dróg na obszarach objętych rewitalizacją	km
	Liczba wybudowanych obiektów infrastruktury drogowej	szt.
	Liczba zmodernizowanych obiektów infrastruktury drogowej	szt.
	Powierzchnia wybudowanych obiektów infrastruktury drogowej	m ²
	Powierzchnia zmodernizowanych obiektów infrastruktury drogowej	m ²
	Powierzchnia wybudowanych „plomb” w zabudowie	m ²
	Liczba budynków poddanych renowacji	szt.
	Powierzchnia budynków poddanych renowacji	m ²
	Liczba budynków poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	szt.
	Powierzchnia budynków poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	m ²
	Długość wybudowanej infrastruktury komunalnej w zakresie ochrony środowiska	km
	Długość przebudowanej/wyremontowanej infrastruktury komunalnej w zakresie ochrony środowiska	km

	Powierzchnia zdegradowanych dzielnic i obszarów miast poddanych rehabilitacji	m ²
	Powierzchnia usługowa w wybudowanych „plombach”	m ²
	Powierzchnia usługowa w budynkach poddanych renowacji	m ²
	Liczba budynków przebudowanych/wyremontowanych na cele edukacyjne/społeczne	szt.
	Powierzchnia budynków zmodernizowanych na cele edukacyjne/społeczne	m ²
	Liczba budynków zmodernizowanych na inkubatory przedsiębiorczości	szt.
	Powierzchnia budynków zmodernizowanych na inkubatory przedsiębiorczości	m ²
	Powierzchnia zmodernizowanej lokalnej bazy kulturalnej i turystycznej	m ²
	Powierzchnia terenów rewitalizowanych przeznaczonych na małą infrastrukturę	m ²
	Liczba obiektów zmodernizowanych na cele kulturalne i turystyczne	szt.
	Powierzchnia obiektów zmodernizowanych na cele kulturalne i turystyczne	m ²
	Powierzchnia wyremontowanej i przebudowanej infrastruktury publicznej na terenie zrewitalizowanym	m ²
Rezultat	Liczba przedsiębiorstw zlokalizowanych na terenie zrewitalizowanym	szt.
	Liczba nowych ofert programowych w zakresie kultury i turystyki	szt.
	Liczba obiektów zabezpieczonych przed zagrożeniami	szt.
	Liczba nowych miejsc pracy powstała w wyniku realizacji projektu	szt.
	Liczba osób korzystających z nowej lokalnej bazy kulturalnej i turystycznej	szt.
	Powierzchnia usługowa faktycznie wykorzystywana	m ²
	Liczba nowych przedsiębiorstw	szt.
	Liczba nowych punktów usługowych na terenach zrewitalizowanych	szt.
	Powierzchnia zabudowanych/zrehabilitowanych pustych przestrzeni publicznych	m ²
	Powierzchnia terenów, które stały się dostępne w wyniku realizacji projektów	m ²
	Liczba osób korzystających z obiektów infrastruktury społecznej/edukacyjnej	szt.
	7. Tworzenie i rozbudowa systemów monitoringu w celu podniesienia bezpieczeństwa.	
Produkt	Liczba sprzętu zainstalowanego na potrzeby systemu monitoringu	szt.
	Liczba systemów monitoringu zainstalowanych na terenie objętym rewitalizacją	szt.
Rezultat	Liczba przestępstw w mieście	szt.
	Wskaźnik wykrywalności przestępstw	%
8. Zastępowanie azbestowych elementów budynków wielorodzinnych mieszkalnych materiałami mniej szkodliwymi dla zdrowia człowieka, tylko wraz z utylizacją azbestu.		
Produkt	liczba budynków, z których usunięty został azbest	szt.
	powierzchnia budynków, z których usunięty został azbest	m ²
Rezultat	Liczba osób mieszkających w budynkach, poddanych renowacji	osoby

IX. SYSTEM WDRAŻANIA

Lokalny Program Rewitalizacji Gminy Bieruń będzie realizowany w oparciu o system wdrażania pomocy strukturalnej Unii Europejskiej. Gmina, korzystając z funduszy strukturalnych, jest zobowiązana przestrzegać zasad i procedur wspólnotowych, które zostały określone w **Rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności**

i rozporządzeniu (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Poszczególne projekty będą wdrażane w oparciu o zasady wydatkowania środków według źródeł ich pochodzenia (krajowych i unijnych).

X. SPOSOBY MONITOROWANIA, OCENY, AKTUALIZACJI I KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ

1. System monitorowania, oceny i aktualizacji programu rewitalizacji.

Kluczowe znaczenie w monitorowaniu i stymulowaniu realizacji programu posiada Burmistrz Miasta. Dodatkowo w monitorowaniu uczestniczyć będzie horyzontalny zespół zadaniowy do ds. rewitalizacji. Główną ich rolą będzie monitorowanie przebiegu realizacji zadań zawartych w Programie oraz ewentualne interweniowanie w przypadku stwierdzenia opóźnień lub nieuzasadnionej rezygnacji z realizacji zadania i w razie potrzeby aktualizowanie programu w zakresie dostosowania go do zmieniających się uwarunkowań.

Do monitorowania, oceny realizacji programu i jego aktualizacji służyć będzie system współpracy pomiędzy podmiotami programu oraz osiągane wskaźniki produktów, rezultatów i oddziaływania.

2. Sposoby komunikacji społecznej

Zasadniczym celem komunikacji społecznej jest uzyskanie partycypacji społeczności lokalnej w procesie rewitalizacji, jej aktywnego udziału w programowaniu, decyzjach oraz odpowiedzialności i finansowaniu.

Informowanie ma wyjaśnić mieszkańcom korzyści płynące z procesu rewitalizacji, w zamian za ewentualne, tymczasowe zakłócenie normalnego rytmu życia i określony wysiłek, także finansowy.

Komunikacja społeczna ma zapewnić:

- dostęp do informacji na temat celów i problemów rewitalizacji,
- pobudzić ich do wyrażania własnych opinii,
- nawiązać porozumienie pomiędzy partnerami procesu rewitalizacji, a zespołem zadaniowym.

W związku z powyższym, zarządzający programem zapewni:

- powszechny dostęp do informacji o możliwościach uzyskania wsparcia w ramach funduszy strukturalnych dla wszystkich zainteresowanych na terenie gminy,
- czytelną informację o kryteriach oceny i wyboru projektów oraz obowiązujących w tym zakresie procedurach,
- bieżące informowanie opinii publicznej o zakresie i wymiarze pomocy wspólnotowej dla poszczególnych projektów i rezultatach działań na poziomie Gminy,
- współpracę z instytucjami zaangażowanymi w monitorowanie i realizowanie Lokalnego Programu Rewitalizacji w zakresie działań informacyjnych i promocyjnych, poprzez wymianę informacji i wspólne przedsięwzięcia,
- inicjowanie dodatkowych działań promocyjnych o zasięgu lokalnym,
- wykorzystanie nowoczesnych technologii, takich jak Internet, poczta elektroniczna, elektroniczna archiwizacja dokumentów, w celu usprawnienia komunikacji pomiędzy podmiotami uczestniczącymi w realizacji Lokalnego Programu Rewitalizacji.

XI. EFEKTY PROGRAMU

Lokalny Program Rewitalizacji dla gminy Bieruń opracowany został w czerwcu 2004 roku i przyjęty Uchwałą Rady Miejskiej w Bieruniu nr VII/5/2004 z dnia 24 czerwca 2004 roku.

Z działań zaplanowanych do realizacji w latach 2004-2006 wykonano następujące inwestycje:

- 1) w obszarze 1 – „Stare Miasto – układ urbanistyczny” wykonano zgodnie z wymogami konserwatora zabytków generalny remont i modernizację budynku infrastruktury społecznej przy ul. Rynek 15 o kubaturze 3.854 m³ za łączną kwotę 5.800.000 zł.
- 2) w obszarze 2 – „Strefa produkcyjno-usługowa” dokonano przebudowy układu komunikacyjnego na potrzeby podstrefy ekonomicznej przy ul. Turyńskiej za kwotę 8.500.000 zł.

3) w obszarze 3 – „Grobla” wybudowano kładkę łączącą dwie jej części dla zagospodarowania terenów zdegradowanych wokół XVI wiecznej grobli po byłym Wielkim Stawie Bieruńskim za łączną kwotę 1.102.000 zł.

Ponadto:

- 1) wybudowano nową ścieżkę rowerową śladami dawnej kolejki, łączącą Bieruń Stary z Bieruniem Nowym od ul. Baryki do ul. Kościelnej za łączną kwotę 1.069.000 zł.
- 2) wykonano wentylację, klimatyzację pomieszczeń oraz remont sanitariatów w ramach modernizacji świetlicy środowiskowej przy ul. Remizowej na łączną kwotę 1.054.000 zł.

W związku z nowym okresem programowania, przypadającym na lata 2007-2013, w którym to Gmina Bieruń będzie wnioskowała o dofinansowanie z funduszy Unii Europejskiej, dokonano aktualizacji przyjętego w 2004 roku Lokalnego Programu Rewitalizacji.

Realizacja zaktualizowanego programu rewitalizacji przyczyni się do:

- poprawy estetyki przestrzeni miejskiej,
- zatrzymania degradacji budynków i terenów objętych ochroną konserwatorską,
- podwyższenia standardu zasobów mieszkaniowych,
- wzmocnienia identyfikacji mieszkańców z miastem oraz ich integracji,
- ożywienia terenów przemysłowych,
- wprowadzenia dodatkowych funkcji usługowych, umożliwiających utworzenie nowych dodatkowych miejsc pracy.

Realizacja programu rewitalizacji przyczyni się również do zintegrowanego rozwoju społeczno-gospodarczo-przestrzennego Bierunia.